

dr. Franc Zorec, župnik v Bakovcih

Halasov shod v Veliki Polani
sobota, 21. januar 2012

Pridiga

Več kot sto let je že stara pobuda, da se kristjani v januarju zbiramo k molitvi za edinost kristjanov, za katero je Jezus goreče molil in prosil Očeta: »Daj, da bodo vsi eno in da bo svet veroval ...« In skoraj deset let je stara pobuda, da se zbiramo k molitvi za Božjega služabnika Danijela Halasa, da bi bil prištet med blažene in svetnike. Na molitvenih shodih se srečujemo, da bi poživljali zavest o njegovem svetništvu in v sebi krepili željo po posnemanju njegovih svetniških kreposti.

Glavna misel letošnje molitvene osmine za edinost kristjanov je obljuba, da »bomo spremenjeni v moči zmage našega Gospoda Jezusa Kristusa«. Četrty dan si postavljamo pred oči Jezusa, ki je v puščavi odločno zavrnil skušnjavca. Tudi apostol Pavel naroča: »Ne daj se premagati hudemu, temveč premagaj hudo z dobrim« (Rim 12,21). Svetniki so v tem uspeli, vendar ne brez velikih naporov in žrtev. Za velika dejanja so potrebne velike odločitve in tudi velika premagovanja.

»Ne raznašaj lažnive govorice; ... ne vleci z večino, da bi zatiral pravico; ... ne jemlji podkupnine ...,« (2 Mz 23, 1-9) naroča Bog po Mojzesu nam in vsemu njegovemu ljudstvu. »Nikomur ne vračajte hudega s hudim. ... Če je mogoče, kolikor je odvisno od vas, živite v miru z vsemi ljudmi« (Rim 12,17-19), pravi apostol Pavel. Vendar je to včasih tako težko!

In Pavel nadaljuje: »Nikomur ne vračajte hudega s hudim. ... Če je mogoče, kolikor je odvisno od vas, živite v miru z vsemi ljudmi« (Rim 12,17-19). To gotovo ni lahko. Potrebno je imeti svetniške kreposti, da to zmoremo. Težko je živeti v miru z vsemi ljudmi. Včasih je težko v miru živeti že v domači družini. Toliko stvari nas lahko moti. Če ni prave, dobrohotne ljubezni, hitro pride do občutka, da mi nekdo hoče slabo, da mi nalašč nagaja. Da se norčujejo iz mojih napak, iz moje onemoglosti, morda celo iz moje pobožnosti. In prav takrat je moja pobožnost tako na preizkušnji. Ali je tolikšna, da opazko sprejemem z ljubeznijo in prizanesljivostjo in jo pospremim s tiho molitvijo zase in za tistega, ki mi je povzročil bolečino. Ali pa rajši vzamem kamen, ga vržem nazaj, povzročim novo bolečino, odprem novo rano in nič dobrega ne prinesem temu svetu.

Za kaj se bomo danes odločili? Bomo pobrali kamen s tal in ga vrgli nazaj, ali pa bomo skušali s tega kamna narediti kruh, nekaj dobrega, hrano. Bomo spreminjali slabo v dobro? Bomo posnemali svetnike? Danes si posebej še postavljamo pred oči našega Božjega služabnika Danijela Halasa. Moram priznati, da me je prav ta shod še bolj spodbudil, da sem vzel v roke knjigo o njem *Mučenec ob Muri* in nekoliko bolj vstopil v življenje tega svetnika. Ta knjiga (avtor je danes tukaj z nami, gospod Lojze Kozar ml.), na zanimiv način pripoveduje o življenju Danijela Halasa. Prikaže vse njegove življenjske resničnosti od njegovega otroštva do šolanja in njegovega duhovništva, njegove gorečnosti za Božjo besedo, ter do njegove ljubezni. Ljubezni, ki ni vračala hudega s hudim, ampak je v zaupanju v Boga sprejemala vsako situacijo, tudi takrat, ko je bilo v nevarnosti njegovo življenje.

Zanimiv je tudi njegov zgled velikega zavzemanja za svetništvo. Takrat, leta 1936 se je že zelo močno poudarjalo prizadevanje in molitev za Antona Martina Slomška, da bi bil

prištet med blažene. Danijel je bil velik pobudnik in goreč oznanjevalec njegove svetosti, njegovih kreposti. V njegovi duši je živela podoba svetniškega škofa Slomška. Navdušen je govoril o Slomšku svojim vernikom, pri svetih mašah, otrokom pri verouku, članom različnih družb in ob vseh možnih priložnosti. In najbrž je tudi po tem, ko je govoril o svetništvu Antona Martina Slomška, v sebi krepil željo in voljo, da bi te svetniške kreposti utrjeval in živel. Ko tudi mi razmišljamo in se srečujemo s krepostmi Danijela Halasa, naj se v nas krepijo in utrjujejo te Božje kreposti, da bi tudi mi postali sveti.

Janez Pavel II., ki je sedaj že tudi blaženi, je ob vsakem obisku pri nas in drugod po svetu naročal, da je naša naloga, da postanemo svetniki. Vsako jutro, ko vstanemo bi se morali spomniti, da je to naša naloga, da postanemo svetniki. Da bi jaz, ti, postal svetnik, postala svetnica! Tako lepa, zanimiva in obenem odgovorna je naloga, postati svetnik. Naloga za vsak korak. Za vsak kamen, ko prileti, da bi ga sprejel na tak način, da bi v sebi uresničeval svetništvo. Naj nam bo Božji služabnik Danijel Halas in drugi blaženi in svetniki priprošnjiki v tem našem prizadevanju. Amen.

Po zvočnem zapisu zapisala Klavdija Dominko